

Cap. 3. Vocantur omnes gentes ad iudicium.

IOEL.

Cap. 3. Predicatio verbi Dei per Apostolos.

9. Clamatate hoc in Gentibus, sanctificate bellum, suscitare robustos: accedant, ascendant omnes viri bellatores.

10. Concidite aratra vestra in gladios, & ligones vestros in lanceas. Infirmus dicit: Quia fortis ego sum.

11. Erumpite, & venite omnes gentes de circuitu, & congregamini: ibi occubere faciet Dominus robustos tuos.

12. Consurgant, & ascendant Gentes in vallem Iosaphat: quia ibi sedebo ut iudicem omnes gentes in circuitu.

*Apoc. 14. 13. * Mittite falces, quoniam maturavit mesis: venite, & descendite, quia plenum est torcular, exuberant torcularia: quia multiplicata est malitia eorum.

14. Populi populi in valle concisionis: quia iuxta est dies Domini in valle concisionis.

*Supr. 2. 15. * Sol & luna obtenebati sunt, & stellæ retraxerunt splendorem suum.

*Ier. 25. 30. 16. * Et Dominus de Sion rugiet, & de Amos 1.2.

PROPHETIA AMOS.

AMOS populus avulsus latine dicitur, hoc nomine, Israëlitici populi, qualis his temporibus erat, typum gerens. Is inter pecuarios Thecuanos in Iudea fuit. Ad propheticum munus in regno Israël obeyendum missum se testatur biennio ante terra motum, quem circa annum Ozias regis 23. (Ann. M. 3216. ante aram Christi 788.) factum recte fortassis arbitrantur Iudei; in eo tamen lapsi quid eudem referunt ad annum, quo lepræ percussus est Ozias ille: et si eos fecutus, idem tribus locis referat Hieronymus. Nam lepræ percussus est Ozias iam senex, cum officium sacerdotale usurpare voluit, quo tempore iudicabat populum terræ filius eius Iothan. Nativitatem vero Iothami quinquennio integro precessit mors Ieroboami, sub quo tamen eum terra motum evenisse affirmat noster Prophetæ.

Probatur id ex historia Regum. Ozias, qui & Azarias anno vita 16. regnum init ac per 52. obtinuit; atque ita anno 68. natus, mortuus est. Filius vero eius Iothan, annorum 25. erat, cum regnare cœpit. Ergo anno 43. patris natus est. At Ieroboam mortuus est anno 38. Ozias. Ergo toto quinquennio præcedit eius mors nativitatem Iothami. Vide 4. Reg. 15. & 2. Paral. 26. & 27.

CAPUT PRIMUM.

Tempus prophetæ Amos: ultio Domini in Damascum, Philistæos, Tyrum, Idumæam, & Filios Ammon, quos super quatuor sceleribus non convertet.

1. **V**erba Amos, qui fuit in pastoribus de Thecue: quæ vidit super Israël in diebus Ozias regis Iudea, & in diebus Ieroboam filij Ios regis Israël * ante duos annos + terræ motus. 2. Et dixit: * Dominus de Sion rugiet,

*Zach. 14.

5.

+ Vide ti-

tul. libri.

* Ier. 25.

30. Ieol. 3. 16.

& de Ierusalem dabit vocem suam: & luxerunt speciosa pastorum, & exsiccatus est vertex Carmeli.

3. Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Damasci, & super quatuor non convertam eum: ed quod trituraverint in plaustri ferreis Galad.

4. Et mittam ignem in domum Azaël, & devorabit domos Benadad.

5. Et conteram vectem Damasci *: & factum est disperdam habitatorem de campo idoli, & per The-

te-gathphar-

las, qui

Rasinem Damasci regem occidit. Atque ita regnum illud in Razine ceptum, (3. Reg. 11. 23.) in Razine finitum est, (4. Reg. 16. 9.) per decem generationes continuatum. Ioseph. Ann. 7. c. 6.

Cap. 1. Contra Tyrum, Idumeam, AMOS.

Ammon.

tenentem sceptrum de domo voluptatis: & transferetur populus Syriæ Cyrenen, dicit Dominus.

6. Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Gázæ, & super quatuor non convertam eum: eò quod transtulerint captivitatem perfectam, ut concluderent eam in Idumæa.

7. Et mittam ignem in murum Gázæ, & devorabit ædes eius.

8. Et disperdam habitatorem de Azoto, & tenentem sceptrum de Ascalone: & convertam manum meam super Accaron, & peribunt reliqui Philistinorum, dicit Dominus Deus.

9. Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Tyri, & super quatuor non convertam eum: pro eo quod vendiderit pro argento iustum, & pauperem pro calceamentis.

7. Qui conterunt super pulverem terræ capita pauperum, & viam humilium declinant: & filius ac pater eius ierunt ad puellam, ut violarent nomen sanctum meum.

8. Et super vestimentis pignoratis accubuerunt iuxta omne altare: & vinum damatorum bibebant in domo Dei sui.

9. * Ego autem exterminavi Amor- *Num. 21. rhæum à facie eorum: cuius altitudo, ce- 24. drorum altitudo eius, & fortis ipse quasi Deuter. 2. querus: & contrivi fructum eius desuper, 24. & radices eius subter.

10. * Ego sum, qui ascendere vos feci *Exod. 14. de Terra Ægypti, & duxi vos in deserto 21. quadraginta annis ut possideretis Terram Deut. 8. 2. Amorræi.

11. Et suscitavi de filiis vestris in prophetas, & de iuvenibus vestris nazaraeos: numquid non ita est filii Israël dicit Dominus?

12. Et propinabitis nazaraeos vinum: & prophetis mandabitis, dicentes: Ne prophetetis.

13. Ecce ego stridebo subter vos, sicut stridet plastrum onussum fœno.

14. Et peribit fuga à veloce, & fortis non obtinebit virtutem suam, & robustus non salvabit animam suam:

15. & tenens arcum non stabit, & velox pedibus suis non salvabitur, & ascensor equi non salvabit animam suam:

16. & robustus corde inter fortis nudus fugiet in illa die, dicit Dominus.

CAPUT II.

Ultio Domini in Moab, Iudam & Israëlem, hisque minatur interitum, quem effugere non poterunt: quia acceptis beneficiis semper fuerunt ingrati, Deique legem abiecerunt.

1. **H**ÆC dicit Dominus: Super tribus sceleribus Moab, & super quatuor non convertam eum: eò quod incenderit ossa regis * Idumææ usque ad post eum. cinerem.

4. Reg. 3. 2. Et mittam ignem in Moab, & devo-

27.

Cap. 2. Contra Moab Iudam.

881

rabit ædes Carioth: & morietur in fônu Moab, in clangore tuba:

3. & disperdam iudicem de medio eius, & omnes principes eius interficiam cum eo, dicit Dominus.

4. Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Iuda, & super quatuor non convertam eum: eò quod abiecerit legem Domini, & mandata eius non custodierit: decepserunt enim eos idola sua, post quæ abierant patres eorum.

5. Et mittam ignem in Iuda, & devorabit ædes Ierusalem.

6. Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Israël, & super quatuor non convertam eum: pro eo quod vendiderit pro argento iustum, & pauperem pro calceamentis.

7. Qui conterunt super pulverem terræ capita pauperum, & viam humilium declinant: & filius ac pater eius ierunt ad puellam, ut violarent nomen sanctum meum.

8. Et super vestimentis pignoratis accubuerunt iuxta omne altare: & vinum damatorum bibebant in domo Dei sui.

9. * Ego autem exterminavi Amor- *Num. 21. rhæum à facie eorum: cuius altitudo, ce- 24. drorum altitudo eius, & fortis ipse quasi Deuter. 2. querus: & contrivi fructum eius desuper, 24. & radices eius subter.

10. * Ego sum, qui ascendere vos feci *Exod. 14. de Terra Ægypti, & duxi vos in deserto 21. quadraginta annis ut possideretis Terram Deut. 8. 2. Amorræi.

11. Et suscitavi de filiis vestris in prophetas, & de iuvenibus vestris nazaraeos: numquid non ita est filii Israël dicit Dominus?

12. Et propinabitis nazaraeos vinum: & prophetis mandabitis, dicentes: Ne prophetetis.

13. Ecce ego stridebo subter vos, sicut stridet plastrum onussum fœno.

14. Et peribit fuga à veloce, & fortis non obtinebit virtutem suam, & robustus non salvabit animam suam:

15. & tenens arcum non stabit, & velox pedibus suis non salvabitur, & ascensor equi non salvabit animam suam:

16. & robustus corde inter fortis nudus fugiet in illa die, dicit Dominus.

Eccc 3 CA-

C A P U T I II.

Domum Israëli populum olim unicè electum arguit variorum scelerum: ex quibus paucos dicit servandos in superventura afflictione, quam ipsis comminatur.

1. **A** Udite verbum, quod locutus est Dominus super vos, filii Israël: super omnem cognitionem, quam eduxi de Terra Aegypti, dicens:

2. Tantummodo vos cognovi ex omnibus cognitionibus terræ: idcirco visitabo super vos omnes iniquitates vestras.

3. Numquid ambulabunt duo pariter, nisi convenerit eis?

4. Numquid rugiet leo in saltu, nisi habuerit prædam? numquid dabit catulus leonis vocem de cubili suo, nisi aliquid apprehenderit?

5. Numquid cadet avis in laqueum terræ absque alicupe? numquid auferetur laqueus de terra antequam quid ceperit?

6. Si clanget tuba in civitate, & populus non expavescat? si erit malum in civitate, quod Dominus non fecerit?

7. Quia non facit Dominus Deus verbum, nisi revelaverit secretum suum ad servos suos prophetas.

8. Leo rugiet, quis non timebit? Dominus Deus locutus est, quis non prophetabit?

9. Auditum facite in ædibus Azotí, & in ædibus Terræ Aegypti: & dicite: Congregamini super montes Samariæ, & videte insanias multas in medio eius, & calumniam patientes in penetralibus eius.

10. Et nescierunt facere rectum, dicit Dominus, thesaurizantes iniquitatem, & rapinas in ædibus suis.

11. Propterea hæc dicit Dominus Deus: Tribulabitur, & circuietur terra: & detrahetur ex te fortitudo tua, & diripientur ædes tuæ.

12. Hæc dicit Dominus: Quomodo si eruat pastor de ore leonis duo crura, aut extremum auricula: sic eruentur filii Israël, qui habitant in Samaria in plaga letuli, & in Damasci grabato.

13. Audite, & contestamini in domo Iacob, dicit Dominus Deus exercituum:

14. quia in die cùm visitare cœpero prævaricationes Israël, super eum visitabo, & super altaria Bethel: & amputabuntur cornua altaris, & cadent in terram.

15. Et percutiam domum hiemalem cum domo æstiva: & peribunt domus eburneæ, & dissipabuntur ædes multæ, dicit Dominus.

C A P U T I V.

Invehitur sub typo vaccarum pinguium in iniquos primates Samaria, ipsorum subfannans idolatriam: & quia filii Israël variis flagellis à peccatis suis revocari non potuerunt, minatur eis Dominus similia his qua prius passi fuerant; bortando ut ad Deum omnipotentem convertantur.

1. **A** Udite verbum hoc vaccæ pingues, quæ estis in monte Samariæ: quæ calumniam facitis egenis, & confringitis pauperes: quæ dicitis dominis vestris: Afferte, & bibemus.

2. Iuravit Dominus Deus in sancto suo: quia ecce dies venient super vos, & levabunt vos in contis, & reliquias vestras in ollis ferventibus.

3. Et per aperturas exhibitis altera contra alteram, & projiciemini in Armon, dicit Dominus.

4. Venite ad Bethel, & impiè agite: ad Galgalam, & multiplicate prævaricationem: & afferte manè victimas vestras, tribus diebus decimas vestras.

5. Et sacrificiate de fermentato laudem: & vocate voluntarias oblationes, & annunciate: sic enim voluistis filii Israël, dicit Dominus Deus.

6. Unde & ego dedi vobis stuporem dentium in cunctis urbibus vestris, & indigentiam panum in omnibus locis vestris: & non estis reversi ad me, dicit Dominus.

7. Ego quoque prohibui à vobis imbrem, cùm adhuc tres menses superessent usque ad messem: & plui super unam civitatem, & super alteram civitatem non plui: pars una compluta est; & pars, super quam non plui, aruit.

8. Et venerunt duæ & tres civitates ad unam civitatem ut biberent aquam, & non sunt satiatae: & non redistis ad me, dicit Dominus.

9. * Percussi vos in vento urente, & in auragine, multitudinem hortorum vestrorum, & vinearum vestrarum: oliveta vestra, & fíceta vestra comédit erúca: & non redistis ad me, dicit Dominus.

10. Misisti in vos mortem in via Aegypti, percussi in gladio iuvenes vestros usque ad captivitatem equorum vestrorum: & ascendere feci putredinem castrorum vestrorum in nares vestras: & non redistis ad me, dicit Dominus.

11. Subverti vos, * sicut subvertit Deus Sodomam, & Gomorrah, & facti estis

estis quasi torris raptus ab incendio: & non redistis ad me, dicit Dominus.

12. Quapropter hæc faciam tibi Israël: postquam autem hæc fecero tibi præparare in occursum Dei tui Israël.

13. Quia ecce formans montes, & creans ventum, & annuncians homini eloquium suum, faciens matutinam nebula, & gradiens super excelsa terræ: Dominus Deus exercituum nomen eius.

C A P U T V.

Luget casum Israëlis Propheta, revocans eos ad querendum Dominum, ut ita posse sint evadere afflictiones suis peccatis debitas, propter quas ubique planctus erit: odit Dominus festivitates ac sacrificia corum, quibus propter idolatriam minatur captivitatem.

1. **A** Udite verbum istud, quod ego levo super vos planctum. Dominus Israël cecidit, & non adjicet ut resurgat.

2. Virgo Israël projecta est in terram suam, non est qui suscitetur eam.

3. Quia hæc dicit Dominus Deus: Urbs, de qua egrediebantur mille, relinquuntur in ea centum: & de qua egrediebantur centum, relinquuntur in ea decem in domo Israël.

4. Quia hæc dicit Dominus domui Israël: Quærite me, & vivetis.

5. Et nolite quærere Bethel, & in Galgalam nolite intrare, & in Bersabee non transibitis: quia Galgala captiva ducetur, & Bethel erit inutilis.

6. Quærite Dominum, & vivite: ne forte comburatur ut ignis domus Ioseph, & devorabit, & non erit qui extinguat Bethel.

7. Qui convertitis in absinthium iudicium, & iustitiam in terra relinquitis.

8. Facientem Arcturum, & Oriónem, & convertentem in manè tenebras, & diem in noctem mutantem: * qui vocat aquas maris, & effundit eas super faciem terræ: Dominus nomen est eius.

* Infr. 9.6. 9. Qui subridet vastitatem super robustum, & depopulationem super potentem affert.

10. Odio habuerunt corripientem in porta: & loquentem perfectè abominati sunt.

11. Idcirco, pro eo quod diripiebatis pauperem, & prædam electam tollebatis

ab eo: * domos quadro lapide ædificabitis, * soph. 1. & non habitabitis in eis: vineas plantabis amantisimas, & non bibetis vinum eorum.

12. Quia cognovi multa sclera vestra, & fortia peccata vestra: hostes iusti accipientes munus, & pauperes deprimentes in porta.

13. Ideo prudens in tempore illo tacebit, quia tempus malum est.

14. Quærite bonum, & non malum, ut vivatis: & erit Dominus Deus exercituum vobiscum, sicut dixistis.

15. * Odite malum, & diligite bonum, & constituite in porta iudicium: si forte misereatur Dominus Deus exercituum reliquiis Ioseph.

16. Propterea hæc dicit Dominus Deus exercituum dominator, in omnibus platis planctus: & in cunctis, quæ foris sunt, dicetur vœ vœ: & vocabunt agricultoram ad luctum, & ad planctum eos, qui sciunt plangere.

17. Et in omnibus vineis erit planctus: quia pertransibo in medio tui, dicit Dominus.

18. * Vœ desiderantibus diem Domini: ad quid eam vobis? dies Domini ista, tenebrae, & non lux.

19. Quomodo si fugiat vir à facie leonis, & occurrat ei ursus: & ingrediatur domum, & innitatur manu sua super patrem, & mordeat eum cöluber.

20. Numquid non tenebrae dies Domini, & non lux: & caligo, & non splendor in ea?

21. * Odi, & proieci festivitates vestras: & non capiam odorem cœtuum vestrorum.

22. Quod si obtuleritis mihi holocausta, & munera vestra, non suscipiam: & vota pinguium vestrorum non respiciam.

23. Aufer à me tumultum carminum tuorum: & cantica lyræ tuæ non audiam.

24. Et revelabitur quasi aqua iudicium, & iustitia quasi torrens fortis.

25. * Numquid hostias & sacrificium obtulisti mihi in deserto quadraginta annis, domus Israël?

26. Et portalis tabernaculum Moloch vester, & imaginem idolorum vestrorum, sydus Dei vestri, quæ fecisti vobis.

27. Et migrare vos faciam trans Damascum, dicit Dominus, Deus exercituum nomen eius.

Cap. 6. Iurat Dominus se imple-
turum que proposit.

AMOS.

CAPUT VI.

Comminatur Dominus superbis, & in de-
liciis agentibus exitum ac transmigra-
tionem, una cum reliquo populo Israël,
cuius detestatur superbiam.

Luc. 6. 24.

VÆ qui opulentis estis in Sion, &
confiditis in monte Samaria: optimates
capita populorum, ingredientes
pompaticè domum Israël.

2. Transite in Chalane, & videte, &
ite indè in Emath magnam: & descendite
in Geth Palæstinorum, & ad optima
quaque regna horum: si latior terminus
eorum termino veltro est.

3. Qui separati estis in diem malum:
& appropinquatis solio iniquitatis.

4. Qui dormitis in lectis eburneis, &
lascivitis in stratis veltris: qui comeditis
agnum de grege, & vitulos de medio
armenti.

5. Qui canitis ad vocem psalterij: sicut
David putaverunt se habere vasa cantici.

6. Bibentes vinum in phialis, & optimo
unguento delibuti: & nihil patieban-
tuper contritione Ioseph.

7. Quapropter nunc migrabunt in capi-
te transmigrantium: & auferetur factio
lascivientium.

* **Ier. 51.** 8. * Iuravit Dominus Deus in anima
sua, dicit Dominus Deus exercituum:
Detestor ego superbiam Iacob, & domos
eius odi, & tradam civitatem cum habi-
toribus suis.

9. Quod si reliqui fuerint decem viri in
domo una, & ipsi morientur.

10. Et tollet eum propinquus suus, &
comburēt eum, ut efferat ossa de domo:
& dicet ei, qui in penetralibus domū
est: Numquid adhuc est penes te?

11. Et respondebit: Finis est. Et di-
cit ei: Tace, & non recorderis nomi-
nis Domini.

12. Quia ecce Dominus mandabit, &
percutiet domum maiorem ruinis, & do-
mum minorem scissionibus.

13. Numquid currere queunt in petris
equi, aut arari potest in bubalis, quo-
niam convertisti in amaritudinem iudi-
cium, & fructum iustitiae in absinthium?

14. Qui latamini in nihilo: qui dicitis:
Numquid non in fortitudine nostra as-
sumfimus nobis cornua?

15. Ecce enim suscitabo super vos do-
mus Israël, dicit Dominus Deus exerci-
tuum, gentem: & cōteret vos ab intró-
tu Emath, usque ad torrentem deserti.

Cap. 6. Locuste. Ignis. Trulla.
Amasias.

CAPUT VII.

Deprecatur Propheta pœnas quas videt immi-
nere; & Dominus comminatur captivita-
tem, quam Amos sub parabola trulla ca-
mentarij vaticinatur, adversante licet
Amasias sacerdote Bethel, qui coram rege
Israël accusat Amos; suadens ipsi Amos
ut eat prophetatum in terram Iuda: sed
ostendit se factum à Domino prophetam
ut super Israël prophetaret, qui & Ama-
sias & Israëli vaticinatur afflictiones.

HÆc ostendit mihi Dominus Deus:
& ecce factor locustæ in princi-
pio germinantium serotini imbris, & ecce
serotinus post tonsionem regis.

2. Et factum est: cùm consummasset
comedere herbam terræ, dixi: Domine
Deus propitius esto, óbsecro: quis susci-
tabit Iacob, quia parvulus est?

3. Misertus est Dominus super hoc:
Non erit, dixit Dominus.

4. Hæc ostendit mihi Dominus Deus:
& ecce vocabat iudicium ad ignem Do-
minus Deus: & devoravit abyssum mul-
tam, & comédit simul partem.

5. Et dixi: Domine Deus quiesce, ób-
secro: quis suscitabit Iacob, quia par-
vulus est?

6. Misertus est Dominus super hoc: Sed
& istud non erit, dixit Dominus Deus.

7. Hæc ostendit mihi Dominus: & ecce
Dominus stans super murum litum, & in
manu eius trulla cémentarij.

8. Et dixit Dominus ad me: Quid tu
vides Amos? Et dixi: Trullam cémentarij.
Et dixit Dominus: Ecce ego ponam
trullam in medio populi mei Israël: non
adjiciam ultra superinducere eum.

9. Et demolientur excelsa idoli, & san-
ctificationes Israël desolabuntur: & con-
furgam super domum Ieroboam in gla-
dio *

10. Et misit Amasias sacerdos Bethel ad
Ieroboam regem Israël, dicens: Rebella-
vit contra te Amos in medio domus Is-
raël: non poterit terra sustinere universos
sermones eius.

11. Hæc enim dicit Amos: In gladio
morietur Ieroboam, & Israël captivus
migrabit de terra sua:

12. Et dixit Amasias ad Amos: Qui
vides, gradere, fuge in terram Iuda: &
cōmede ibi panem, & prophetabis ibi.

13. Et in Bethel non adjicies ultra ut
prophetes: quia sanctificatio regis est, &
domus regni est.

14. Ref.

Cap. 8. Finis regni Israël. Acerbitas
calamitatis Israëlitica.

AMOS.

Cap. 9. Duarum tribuum & templi
everso.

14. Responditque Amos, & dixit ad
Amasiam: Non sum propheta, & non
sum filius prophetæ: sed armentarius ego
sum véllicans sycomorus.

15. Et tulit me Dominus cùm sequerer
gregem: & dixit Dominus ad me: Vade
propheta ad populum meum Israël.

16. Et nunc audi verbum Domini: Tu
dicis: Non prophetabis super Israël, &
non stillabis * super domum idoli.

17. Propter hoc hæc dicit Dominus:
Uxor tua in civitate fornicabitur: & fi-
liai tui, & filiai tuae in gladio cadent, &
humus tua funiculo metietur: & tu in
terra polluta † morieris, & Israël captivus
migrabit de terra sua.

CAPUT VIII.

Amos sub parabola uncini pomorum prophetat
finem imminere regni Israël, propter pau-
perum oppressiones: acerbitatem verò im-
minentis calamitatis explicat: ac festivi-
tates eorum dicit in luctum convertendas,
famemque verbi Dei futuram denunciat.

1. Hæc ostendit mihi Dominus Deus:
& ecce uncinus pomorum.

2. Et dixit: Quid tu vides Amos? Et
dixi: Uncinum pomorum. Et dixit Do-
minus ad me: Venit finis super popu-
lum meum Israël: non adjiciam ultra ut
pertranseam eum.

3. Et stridebunt cardines templi in die
illa, dicit Dominus Deus: multi morien-
tur: in omni loco projicietur silentium.

4. Audite hoc qui conteritis pauperem,
& deficere facitis egenos terræ,

5. dicentes: Quando transibit mensis,
& venundabimus merces: & sabbatum,
& aperiemus frumentum: ut imminua-
mus mensuram, & augeamus siculum, &
supponamus stateras dolosas,

6. ut possideamus in argento egenos
& pauperes pro calceamentis, & quisqui-
lias frumenti vendamus?

7. Iuravit Dominus in superbiam Ia-
cob: Si oblitus fuero usque ad finem om-
nia opera eorum.

8. Numquid super isto non commove-
bitur terra, & lugebit omnis habitator
eius: & ascendet quasi fluvius universus,
& ejicietur, & defluet quasi rivus Ægypti?

9. Et erit in die illa, dicit Dominus
Deus: occidet sol in meridi, & tene-
brescere faciam terram in die luminis:

10. * & convertam festivitates vestras in

luctum, & omnia cantica vestra in plan-
ctum: & inducam super omne dorsum ve-
strum fascum, & super omne caput calvi-
tum: & ponam eam quasi luctum unigeniti,
& novissima eius quasi diem amarum.

11. Ecce dies veniunt, dicit Domi-
nus: & mittam famam in terram: non
famem panis, neque fitim aquæ, sed au-
diendi verbum Domini.

12. Et commovebuntur à Mari usque
ad mare, & ab Aquilone usque ad Orien-
tem: circuibunt quærentes verbum Domi-
ni, & non invenient.

13. In die illa deficient virgines pul-
chrae, & adolescentes in siti.

14. Qui iurant in delicto Samaria, &
dicunt: Vivit Deus tuus Dan: & vivit via
Bersabee, & cadent, & non resurgent ultra.

CAPUT IX.

Vastaturum se dicit Dominus impios, sic ut
nulli pateat effugium; postea tamen sus-
citabit tabernaculum David, & capi-
vitatem filiorum Israël convertet, cum
magna ipsorum felicitate.

1. **V**Idi Dominum stantem super al-
tare, & dixit: Pércole cardinem,
& commoveantur superliminaria: avari-
tia enim in capite omnium, & novissi-
mum eorum in gladio interficiam: non
erit fuga eis. Fugient, & non salvabitur
ex eis qui fugerit.

2. * Si descenderint usque ad infernum,
indè manus mea educet eos: & si ascende-
rint usque in cælum, indè detrahā eos.

3. Et si absconditi fuerint in vertice
Carmeli, indè scrutans auferam eos: &
si celaverint se ab oculis meis in profun-
do mari, ibi mandabo serpenti, & mor-
derēt eos.

4. Et si abiērint in captivitatē coram
inimicis suis, ibi mandabo gladio, & oc-
cidet eos: & * ponam oculos meos super
eos in malum, & non in bonum.

5. Et Dominus Deus exercituum, qui
tangit terram, & tabescet: & lugebunt
omnes habitantes in ea: & ascendet sicut ri-
vus omnis, & defluet sicut fluvius Ægypti.

6. Qui ædificat in cælo ascensionem
suam, & fasciculum suum super terram
fundavit: * qui vocat aquas maris, &
effundit eas super faciem terræ, Domi-
nus nomen eius.

7. Numquid non ut filii Æthiopum
vos estis mihi, filii Israël, ait Dominus?
num-

* Quod fa-
ctum est
cùm sel-
lumus Za-
chariam fi-
lium Iero-
boami 2.
interfecit.
(4. Reg. 15.
10.) ann.
15. post
quam hac
ab Amoso
prædicta
fuerant.

* Tob. 2. 6.
1. Mac. 1.
41.

* p. 138.
11.

* Ier. 44.

* sup. 5. 8.